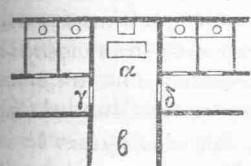

Ἐνεκα δὲ τῆς ζωηροτέρας συγκοινωνίας καὶ τῆς ἐπί μαχρότερον χρόνον ἀπουσίας τῶν κατοίκων ἀπὸ τῶν οἰκιῶν αὐτῶν, καθίστανται τόσῳ ἀπαρτήτα τὰ δημόσια οἰκήματα τοῦ τοιούτου εἴδους, ὅστε ἡ ἀστυνομικὴ διοίκησις πρέπει σπουδών νὰ ἐπιστήσῃ την προσοχὴν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἄλλα ποῦ καὶ πῶς πρέπει νὰ ἴδρυθῶσι τὰ τοιαῦτα καταστήματα;

Ἐν πρώτοις παρατηρητέον ὅτι ταῦτα πρέπει νὰ διακρίνωνται διὰ τὴν λαμπρὰν αὐτῶν ἔξωτερικὴν ὄψιν καὶ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῶν καθαρότητα, ἕτι δὲ διὰ τὸν καλὸν αὐτὸν φωτισμὸν καὶ τὸν ἀδιάκοπον ἀνεμισμόν. Πρὸς τούτους πρέπει νὰ ἴδρυθῶσιν εἰς τὰ κεντρικώτερα μέρη τῆς πόλεως, ν' ἀνευρίσκωνται καὶ διακρίνονται εὐκόλως καὶ νὰ ἀποκρύπτωσι τοὺς ἑκάστοτε ἐπισκέπτας αὐτῶν ἀπὸ τῶν βλεμμάτων τῶν διαβατῶν.

Εἰκ. 1.

Ἡ πρώτη τῶν παρατειμένων εἰκόνων (Εἰκ. 1) παριστᾷ τὸ διάγραμμα τοιούτου τινος ἴδρυματος, κατεκευασμένου ἐπὶ τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν

τῶν Περισίων εἰς ἐν τῶν Βουλεύτηρ, εἰς τὸν κῆπον τοῦ Τουτελερί καὶ εἰς ἄλλους συγχαζομένους περιπάτους καὶ τὸ διπόσιον διακρίνεται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττὸν διὰ τὴν εὐχροστίαν αὐτοῦ καὶ κομφότητα. Ἡ εἰσόδος δεικνύεται διὰ τῆς ἐπὶ ἀκαρυφανοῦς ὑάλου γεγραμμένης, τὸ δὲ ἐσπέρας καταφανοῦς διὰ τοῦ φωτισμοῦ ἐπιγραφῆς «*docto inodore* ἀφοδευτήριον» (Cabinets d'aisance inodores.) Κατὰ τὸ τέλος τῆς στενῆς διόδου αἱνετὸν φυλακεῖον (Comptoir) 6 ἐπίσης καλῶς διατεταγμένον καὶ ἀνχαραυτικὸν διὰ τοὺς προστερχομένους, φέρον ἐνίστε καὶ ἀγγεῖα πλήρη ἀνθέων πρὸς ψυχαγωγίαν—τῆς δράσεως καὶ δοσφρήσεως. Ἀριτερόθεν καὶ δεξιόθεν τοῦ γραφείου κείνται αἱ δύο εἰσόδοι: γ καὶ δ, αἱ φέρουσαι εἰς τὰς δι᾽ ἔκαστον τῶν φύλλων κεχωρισμένας σειρὰς τῶν ἀφοδευτήριών. «Οπως δὲ τὸ ἔξωτερικὸν τῶν οἰκημάτων τούτων διακρίνεται διὰ τὴν λαμπρότητα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἐσωτερικὸν ἔξεγει κατὰ τὴν καθαρότητα καὶ εὐχροστίαν. Τὸ ἐδάφος τῶν διαδρόμων καὶ τῶν ἀφοδευτήριών εἰναι ἐστρωμένον διὰ πλακῶν μαρμαρίνων, οἱ δὲ τοῖχοι ἔκαστον ἀφοδευτήριον καλύπτονται διὰ πλακῶν φαεντιανῆς ἀργίλου (εἰδὸς πορσελάνης).» Ἐνεκα τούτου δὲ οὐ μόνον ἀποκωλύνεται ἡ ἀπόξεσις αὐτῶν ἀλλὰ διευκολύνεται λίσταν καὶ ἡ καθαρότητα. Ἀριστερόθεν τοῦ τοίχου εἰναι ἐμπεπηγμένον ἄγκιστρον πρὸς ἀνάρτησιν ἐνδυμάτων, δεξιόθεν δὲ κάτοπτρον.

Τὰ τοιαῦτα ἴδρυματα εἰναι ἀνάγκη νὰ ἴδρυωνται ἐπιτηδείως ἀναλόγως τῆς θέσεως καὶ δύνανται νὰ ἥγεις διάφορα κατὰ τὸ μέγεθος. Τοιαῦτα

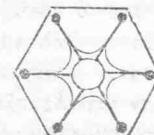
εἶναι π.χ. τὰ οὐρητήρια 2, 3, 4. Τὸ ὑπὸ ἀριθμὸν

Εἰκ. 2.

Εἰκ. 3.

Εἰκ. 4.

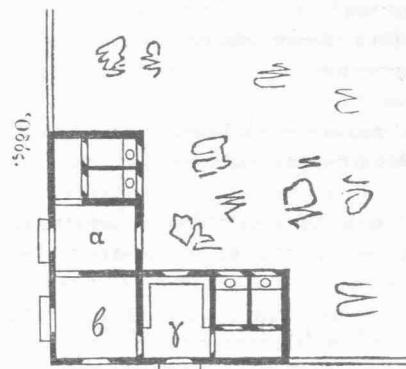
Τὸ παριστῶν τὸν τοίχον τὸν κωλύοντα τὰ βλέμματα τῶν διαβατῶν δύναται νὰ ἡρησιμένη ὁ δεῖγμα διαφόρων ἄλλων. Ἡ ὑπὸ ἀριθμὸν 5 εἰκὼν δεικνύει μειζόν τι τοιούτον ἴδρυμα ε-

Πεζοδρόμιον τῆς δόσου.
Εἰκ. 5.

διὰ κυρίας
εἰς μπάνιον,
διὰ
εἰς

κτισμένον εἰς τὸν τοίχον κήπου τινος δημοσίου. Ἡ ὑπὸ ἀριθμὸν 6 δεικνύει δημοιον ἴδρυμα· οὗτο τοιούτον.

Εἰκ. 6.

Οδός.

δὲ δύνανται νὰ γείνωσι διάφοροι συνθέσεις καὶ μεταβολαί.

Ηλὴν δὲ τῆς ἀποκλειστικῆς αὐτῶν χρήσεως δύνανται ταῦτα νὰ χρησιμεύσωσι καὶ εἰς τὴν τοποθέτησιν ἀπομάχων εἰς τοὺς δρόσους ἀνατίθεται ἡ διατήρησις αὐτῶν, καθ' ὃσον δύναται ἔκαστος τῶν ἐπισκεπτῶν νὰ πληρώνῃ 5—10 λεπτά.

Μάρτιος, 1878.

ΕΡΝΕΤΟΣ ΖΙΛΛΕΡ.